

економічний аналіз показав, що близько 30 % господарств не мали робочої худоби, тільки 2,7 % – мали більше однієї голови робочої худоби, решта – по одній [1]. Широко був розповсюджений найм коней.

Для аналізу доходів і витрат селянських господарств проводилося групування родин за розміром і складом, рівнем матеріального забезпечення, характером виробництва продукції, наявністю елементів ремісництва тощо. О. О. Русов у роботі «Приклади опису селянського господарства» проаналізував сімейні бюджети трьох типів господарств, поділяючи їх на «бідні», «середні» та «багаті». Він виступив проти усереднення даних, тому що воно не показувало реальний стан справ.

О. О. Русов провів класифікацію ремісників за чотирма типами: ті, що будують житло, ті, що виготовляють посуд, ті, що виготовляють знаряддя праці, та ті, що шують одяг [2]. В. Є. Варзар поглибив аналіз ремісництва на селі, включивши питання про стан виробництва, рух матеріалів і товарів, реалізацію, кредити, відносини ремісників із промисловцями [3].

Проведений аналіз діяльності селянських господарств наприкінці ХІХ – початку ХХ ст. показав, що їх виробнича база залишалася відсталою, умови праці важкими, урожайність і рентабельність – низькою. Щоб покращити ситуацію, дослідники запропонували ширше застосовувати сільськогосподарську кооперацію та налагодити ефективну систему сільськогосподарського кредитування.

Таким чином, наприкінці ХІХ – початку ХХ ст. українські дослідники заклали наукові основи статистико-економічного аналізу діяльності селянських господарств за такими напрямками: сільськогосподарське виробництво з оцінкою дохідності та врожайності земель, формування доходів та витрат, класифікація типів господарств, ступінь розвитку тваринництва та ремісництва.

Список використаних джерел: 1. *Яворський М. В.* Україна в епоху капіталізму / М. В. Яворський. – Х. : Держвидав України, 1925. – Вип. 3: В суперечках імперіалізму. – 309 с. 2. *Русов О. О.* Приклади опису селянських господарств / О. О. Русов. – Чернігів: Видавництво губерньського земства, 1877. – С. 123–285. 3. *Варзар В. Є.* Опис кустарних промислів Новозибківського та Чернігівського уїздів Чернігівської губернії / В. Є. Варзар. – Чернігів : Видавництво губерньського земства, 1880. – 284 с.

УДК 657.001.73

В. Ф. Минка, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри учет и аудит

Украинский государственный университет железнодорожного транспорта, г. Харьков, Украина

АСПЕКТЫ РЕФОРМИРОВАНИЯ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА В ГОСУДАРСТВЕННОМ СЕКТОРЕ

Ключевые слова: учет, бюджетные учреждения, реформирование.

Сотрудничество Украины с международными организациями, финансовыми учреждениями, деятельность на валютных фондовых и инвестиционных рынках требует открытости и прозрачности информации по экономическим вопросам, в том числе и по вопросам бухгалтерского учета, соответствия международным стандартам [1].

Развитие процессов экономической интеграции стран обуславливает необходимость стандартизации бухгалтерского учета в мировом масштабе и гармонизации учетных систем. Реализация политики государства в направлении интеграции Украины в мировое сообщество требует адаптации экономической информации к международным требованиям и стандартам, прежде всего учетной информации [2].

Система бухгалтерского учета в государственном секторе была ориентирована прежде всего на выполнение фискальных функций, что противоречит требованиям рыночной экономики относительно необходимости отражения в учете реальных экономических ситуаций. В предисловии к Международным стандартам финансовой отчетности для общественного сектора (МСФООС) указывается, что переход на международные стандарты необходим для повышения прозрачности государственных и местных финансов, качества и достоверности бюджетного учета, обеспечение максимально полного отражения неохваченных финансовых

операцій, створення умов для аналізу рівня і динаміки бюджетної задолженості, оцінки ефективності надаваних бюджетних послуг. МСФООС були розроблені Комітетом по проблемам громадського сектора – постійним Комітетом при Раді Міжнародної федерації бухгалтерів (МФБ) і перекладені на російський і український мови.

Слід зазначити, що міжнародні стандарти по бухгалтерському обліку не є обов'язковими, вони мають тільки рекомендаційний характер і не регулюють техніки і методи обліку, яка відрізняється в країнах світу. Міжнародними стандартами регламентуються лише основні, принципові моменти, від яких залежить формування фінансових результатів діяльності суб'єктів господарювання і відображення їх в фінансовій звітності.

Розробниками концепції реформування бухгалтерського обліку в державному секторі стали Державне казначейство України і Міністерство фінансів України.

На сьогоднішній день розроблені, затверджені і поступово вступають в дію Національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку для державного сектора.

Об'єднані в єдиний двох Планів рахунків, а саме, План рахунків бухгалтерського обліку виконання державного і місцевих бюджетів, базуючий на касовому методі бухгалтерського обліку, який використовували органи Казначейства, з Планом рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ, який історично базується на методі повного обліку на основі принципу нарахування. В результаті, з 1 січня 2017 року в дію вступив новий План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 2013 року № 1203.

В реформуванні бухгалтерського обліку важливим методичним підходом є визначення сутності і значення управлінського обліку в фінансово-господарській діяльності бюджетних установ. Одним з великих проблем управлінського обліку, який орієнтований на детальний облік витрат (витрат), є відсутність науково обґрунтованої методики калькулювання собівартості освітніх, медичних, культурних і інших нематеріальних послуг.

Список використаних джерел: 1. *Стратегія модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007–2015 років* : Постанова Кабінету Міністрів України від 16 січня 2007 року № 34. 2. *План заходів по модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2016–2018 років* : Наказ Міністерства фінансів України від 28.11.2016 р. № 1038.

УДК 657.1

І. В. Підпригора, канд. екон. наук, доцент кафедри обліку і аудиту
Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТА СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ

Ключові слова: бухгалтерський облік, аутсорсинг, аутстафінг.

Питання організації та ведення бухгалтерського обліку завжди були актуальними для керівництва, оскільки пов'язані з управлінням діяльністю підприємства. Нині існує різноманітність форм організації бухгалтерського обліку та формування звітності. Питання стосовно вибору однієї з них кожне підприємство вирішує самостійно, залежно від специфіки своєї діяльності.

Згідно з Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1] підприємство самостійно вирішує проблеми організації бухгалтерського обліку. При цьому під організацією бухгалтерського обліку розуміється процес створення умов побудови облікового процесу з метою отримання достовірної та повної інформації про господарську діяльність підприємства зовнішніми та внутрішніми користувачами. У цьому й полягає основна мета бухгалтерського обліку.

Сучасний керівник має право покласти ведення бухгалтерського обліку на головного бухгалтера або іншу посадову особу підприємства чи укласти договір про надання послуг з ведення бухгалтерського обліку.